

LT

LT

LT

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 9.10.2008
KOM(2008)625 galutinis

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Papildomo Šiaurės rytų Atlanto vandenyno pakrančių ir vandenų apsaugos nuo taršos bendradarbiavimo susitarimo protokolo pasirašymo Europos bendrijos vardu

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. Europos bendrija yra regioninių susitarimų dėl atsitiktinės jūrų taršos, kaip antai Bonos susitarimo, Barselonos konvencijos ir Helsinkio konvencijos šalis. Šie susitarimai palengvina valstybių narių abipusę pagalbą ir bendradarbiavimą šioje srityje Šiaurės, Viduržemio ir Baltijos jūrose. 1990 m. prie Madeiros krantų iš tanklaivio *Aragon* išsiliejus dideliame naftos kiekiui, Portugalija inicijavo Šiaurės rytų Atlanto vandenyno pakrančių ir vandenių apsaugos nuo taršos bendradarbiavimo susitarimą (Lisabonos susitarimą), kuriuo sukuriama mechanizmas, užtikrinantis susitarimo šalių bendradarbiavimą taršos avarių atvejais ir jos įpareigojamos sukurti bei įgyvendinti skubios pagalbos struktūras ir planus. Susitarimas taikomas šiaurės rytų Atlanto regionui, kurio ribos nustatomos pagal kiekvienos susitarimo šalies išskirtinės ekonominės zonos išorinę ribą ir pagal kitais regioniniais susitarimais, kaip antai Susitarimas dėl bendradarbiavimo sprendžiant Šiaurės jūros taršos nafta ir kitomis kenksmingomis medžiagomis klausimus (Bonos susitarimas) ir Viduržemio jūros apsaugos nuo taršos konvencijos (Barselonos konvencija), nustatytas ribas.

2. Lisabonos susitarimą 1990 m. spalio 17 d. pasirašė Portugalija, Ispanija, Prancūzija, Marokas ir Europos bendrija. Nors susitarimą ratifikavo Portugalija, Prancūzija ir Europos bendrija, iškilus politiniam Ispanijos ir Maroko ginčui dėl Vakarų Sacharos ribų, šios dvi šalys nesugebėjo ratifikuoti susitarimo, nes Susitarimo 3 straipsnio c punkte dėl susitarimo geografinės taikymo srities buvo teigiama: „pietuose palei pietinę vandenių ribą, priklausančią Maroko Karalystės suverenitetui ar jurisdikcijai.“

3. Papildomu protokolu, keičiančiu Lisabonos susitarimo 3 straipsnio c punktą, pasiekus šalių susitarimą, 2008 m. gegužės 20 d. Lisabonoje susitarimą pasirašė Portugalija, Ispanija, Prancūzija ir Marokas. Bendrija buvo pakviesta kartu su kitomis susitarimo šalimis pasirašyti susitarimo protokolą.

Atsižvelgiant į tai, kas paminėta, reikėtų, kad Bendrija pasirašytų (siekdama vėliau sudaryti) Papildomą Šiaurės rytų Atlanto vandenyno pakrančių ir vandenių apsaugos nuo taršos bendradarbiavimo susitarimo protokolą.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Papildomo Šiaurės rytų Atlanto vandenyno pakrančių ir vandenų apsaugos nuo taršos bendradarbiavimo susitarimo protokolo pasirašymo Europos bendrijos vardu

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

Atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį, siejamą su 300 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos pirmuoju sakiniu,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą¹,

kadangi:

- (1) Bendrija yra Šiaurės rytų Atlanto vandenyno pakrančių ir vandenų apsaugos nuo taršos bendradarbiavimo susitarimo (Lisabonos susitarimo) šalis²;
- (2) iškilus politiniam Ispanijos ir Maroko ginčui dėl Vakarų Sacharos ribų, šios dvi šalys nesugebėjo ratifikuoti susitarimo; šis ginčas buvo išspręstas sudarius Papildomą Šiaurės rytų Atlanto vandenyno pakrančių ir vandenų apsaugos nuo taršos bendradarbiavimo susitarimo protokolą, keičiantį Lisabonos susitarimo 3 straipsnio c punktą;
- (3) reikėtų, kad Bendrijos vardu būtų pasirašytas ir vėliau sudarytas Papildomas Šiaurės rytų Atlanto vandenyno pakrančių ir vandenų apsaugos nuo taršos bendradarbiavimo susitarimo protokolas;

NUSPRENDĖ:

Vienintelis straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), kuriam (-iems) suteikiami įgaliojimai Bendrijos vardu pasirašyti, o vėliau sudaryti Papildomą Šiaurės rytų Atlanto vandenyno pakrančių ir vandenų apsaugos nuo taršos bendradarbiavimo susitarimo protokolą ir suteikti jam šiuo tikslu reikalingus įgaliojimus.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*

¹ OL C ...

² 1993 m. spalio 20 d. Tarybos sprendimas 93/550/EEB.